

Norddjurs Kommune
Torvet 3
8500 Grenaa

Codex Advokater P/S
Damhaven 5 C
7100 Vejle

24. oktober 2020

Journalnr.: 220739

Advokat:
Mads Kobberv
mko@codexlaw.dk

Sekretær:
Lene Fjord Hocksdaahl
lfh@codexlaw.dk
Direkte: +45 7643 5352

Lokalplanlægning solcelleanlæg

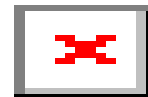
1. Indledning

Norddjurs Kommune har bedt mig fremkomme med en juridisk vurdering i relation til spørgsmålet om forpligtelsen til at fremme ønsker om etablering af plangrundlag for solcelleanlæg. Jeg har i den forbindelse fået udleveret en overordnet beskrivelse af problemstillingen, som den fremgår af referat fra sagens behandling på økonomiudvalgsmødet den 6. oktober 2020, men bortset herfra har jeg ikke fået detaljer omkring de enkelte solcelleprojekter, hvilket, jeg heller ikke vurderer, er afgørende i relation til det spørgsmål, jeg er blevet bedt om at se på.

2. Sagens væsentligste faktuelle oplysninger

Der er i Norddjurs Kommune en betydelig interesse for etablering af store solcelleanlæg. Der er således p.t. arbejder i gang omkring udarbejdelse af plangrundlag for 5 store solcelleanlæg. Størrelsen på anlæggene er mellem 60 og 190 ha.

Kommunen har nu modtaget henvendelser med ønsker om etablering af yderligere 3 store solcelleanlæg, og spørgsmålet til mig går på, hvorvidt det vil være lovligt ikke at igangsætte en lokalplanproces for de pågældende 3 anlæg nu, men derimod vente indtil de 5 allerede igangsatte planprocesser er ført igennem. Dette ud fra en ressourcemæssig betragtning.

Jeg lægger til grund, at solcelleanlæggene, herunder særligt de 3 nye, er beliggende i landzone og ikke i kommuneplanen allerede er udlagt til et formål, der dækker solcelleanlæg. De 3 nye projekter vil derfor, på linje med de 5 igangsatte, blandt andet kræve udarbejdelse af et kommuneplantillæg, der indeholder retningslinjer, der rummer mulighed for etablering af solcelleanlæg.

3. Min vurdering

3.1 Generelle forvaltningsretlige principper

Der er ikke på overordnet niveau, fx i forvaltningsloven, nogen regulering af, hvorledes en kommune prioriterer sine ressourcer, herunder om adgangen til at stille sager i bero, afventende behandling af andre sager, eller at der er ressourcer til behandling af de pågældende sager i øvrigt.

Der er på visse lovområder fastsat bestemmelser, der mere eller mindre direkte påvirker den ellers frie adgang til at prioritere og styre ressourcetildelingen. Jeg kommer således nedenfor ind på planlovens § 13.

Selv om der på et område ikke er nogen specifik lovgivning, der regulerer sagsbehandlingstider/ressourceforbrug, skal en kommune tilrettelægge sin administration og resourceallokering under respekt af almindelige forvaltningsretlige principper. Hvis en eller flere sager således ikke behandles inden for, hvad man kunne kalde for almindelig sagsbehandlingstid, skal det være båret af saglige hensyn. Det må – omvendt formuleret – ikke være motiveret af usaglige hensyn.

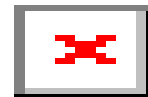
Hensynet til et resourcepres er et sagligt hensyn.

Jeg mener heller ikke, at det forhold, at nogle igangsatte sager bliver ført igennem, hvorimod de 3 nye sager kommer til at vente nogen tid, er i strid med lighedsprincippet. At tidligere indkomne sager behandles før nogle senere indkomne sager, herunder bliver ført hurtigere igennem, end det vil være tilfældet for de 3 nye sager, er en forskel, der kan henføres til, dels hvornår sagerne er kommet ind, dels det ovennævnte resourcehensyn.

3.2 Planlovens § 13, stk. 3

Planlovens § 13, stk. 3, har følgende ordlyd:

”Hvis en udstykning eller et byggearbejder mv. ... er i overensstemmelse med kommuneplanen, påhviler det kommunalbestyrelsen snarest at udarbejde et forslag til lokalplan og derefter fremme sagen mest muligt ...”

Her er der altså et område, hvor lovgivningen blander sig i sagsbehandlingstiden ved et krav om, at kommunen udarbejder et lokalplanforslag "*snarest*".

Denne forpligtelse til "*snarest*" at udarbejde et lokalplanforslag gælder imidlertid kun, hvor det ønskede projekt er i overensstemmelse med nugældende kommuneplan. Det er ikke tilfældet – lægger jeg til grund – for de 3 nye solcelleanlæg, der ønskes etableret. Der er således ikke nogen forpligtelse i planlovens § 13, stk. 3, til "*snarest*" at ændre kommuneplanen (og dernæst udarbejde et lokalplanforslag) for de 3 nye solcelleanlæg.

Jeg mener i øvrigt, at modellen i § 13, stk. 3, med en forpligtelse til at udarbejde lokalplanforslag, der er i overensstemmelse med nugældende kommuneplan, understøtter, at der ikke er nogen pligt til inden for en bestemt frist eller snarest at udarbejde forslag til plangrundlag, der er i strid med nugældende kommuneplan.

3.3 Sammenfatning

Sammenfattende er det således min vurdering, at kommunen er berettiget til ud fra et ressourcemæssigt hensyn at vente med at behandle de 3 nye sager, til de 5 eksisterende solcelleanlægssager er gennemført. Det samme vil være tilfældet i forhold til yderligere ansøgninger om store solcelleanlæg som kommunen måtte modtage, ud over de 3 nye sager.

Det bemærkes herudover, at det også ville være sagligt at komme til samme resultat, hvis der var en politisk opfattelse af, at man ville afvente og se, hvor mange af de eksisterende 5 sager der rent faktisk blev gennemført, eller hvorledes anlæggene tog sig ud i virkeligheden, inden kommunen tog stilling til, om der ønskedes etableret plangrundlag for yderligere store solcelleanlæg.

Med venlig hilsen

Mads Kobberø